

er en Adskillelse af en væsentlig Grund, den vil nemlig i høj Grad lette Gennemførelsen af en samlet Lov for Folkehøjskolerne og Landbrugsstolerne. Det vil nemlig erindres, at Landbrugsstolerne har man i flere Aar været villig til at lovgive om paa Landbohøjskoleloven, medens man hidtil nok har kunnet enes om paa Finansloven at bevilge Tilskud til Folkehøjskolerne, men derimod ikke om at tage Højskolerne og Landbrugsstolerne i Forening og lovgive om dem. Derved er Sagens Gennemførelse lettet noget. Dette vilde dog kun være en lille Grund, hvis der ikke bag den stod i Virkeligheden bedre og mere reelle Grunde. Begrundelsen maa vel være den, at Grænsen mellem de blotte Oplysningsstoler paa Landet og Landbrugsstolerne bliver efterhaanden noget flydende. Man gaar efterhaanden mere over til at tilbanne Jagstoler, og det er en Retning, jeg ønsker at støtte, og det kan være, at den støttes fuldt saa godt derved, at hele Tilshyret og Bevillingerne samles under et Ministerium, der naturligvis maa være Kultusministeriet. Det er som sagt den Maade, hvorpaa jeg har troet at maatte se paa denne Sag. Jeg har selvfølgelig overbevist mig om, at det Tilskud, som staar paa det Lovforslag, som her foreligger til Behandling, optages paa det ny Lovforslag, eller i hvert Fald, at der paa det ny Lovforslag bliver optaget et fuldstændigt Tilskud ogsaa til Landbrugsstolerne, altsaa ikke blot et Tilskud til Folkehøjskolerne, men ogsaa et Tilskud til Landbrugsstolerne. Da man er gaaet ind paa, at disse Skoler kunne være forenede eller rettere, at der kan være Afdelinger af den Slags Skoler samlede i en Skole, er der meget, der taler for at gaa til en saadan Ordning. Jeg har konfereret med den ærede valgte Ordfører for Forslag til Lov om Statsunderstøttelse til Folkehøjskoler, og jeg har som sagt faaet den Overbevisning, at Landbrugsstolerne, som jeg ogsaa interesserer mig for, fordi jeg har sat dem ind paa Landbohøjskoleloven, ville blive behandlet paa en fuldstændig Maade ogsaa paa det andet Lovforslag, som for Næsten meget snart vil komme til at foreligge, da Betænkningen, saa vidt jeg ved, er forberedt og nu skal til endelig Behandling i Udvalget. Jeg har altsaa troet alt vel overvejet at maatte gaa ind paa at finde mig i — det er jo ikke mig, der har stillet Forslaget — at man tog Landbrugsstolerne ud af Landbohøjskoleloven og lod dem vandre over til en anden Minister, som jeg haaber bedre vil kunne føre Tilshyret end maatte Indenrigsministerne have kunnet. Jeg tror, at man derved i det

hele og store har opnaaet et Resultat, som vil være fuldstændig til forskellige Sider, og som vil kunne gennemføres, medens det jo har vist sig at være ret vanstelig hidtil at blive enige om Loven, naar man skulde lovgive særskilt med Indenrigsministeren for Landbrugsstolerne og med Kultusministeren for Højskolerne. Det større Tilskud, der nu kommer frem paa det andet Forslag, betynder altsaa for en stor Del, at det Plus der fremkommer, kommer paa Landbrugsstolernes Regning.

De Vædringsforslag, der i øvrigt ere stillede, giver mig ikke Anledning til nogen Omtale. Jeg havde naturligvis hellere set, at Forslagene under Nr. 3 og 4 ikke vare stillede, men det følger af sig selv, at jeg maa finde mig i at se dem vedtagne, og jeg kan ikke sige andet, end at det, Lovforslaget derved tilvejebringer, maa jo dog i Forhold til, hvad der tidligere efter Forhandlingerne paa Rigsdagen kunde ventes, siges at være ret tilfredsstillende.

Jeg skal endnu kun gøre et Par Bemærkninger. Ordføreren mente, at en Del af det Beløb, der var Tale om at bevilge til Bygninger, burde komme Forsøgslaboratoriet til Gode. Jeg tror nu ikke, at dette Beløb direkte kan komme Forsøgslaboratoriet til Gode, men dels har jeg i Aar paa Finansloven en Bevilling til nogen Udvidelse deraf og dels vil det være et Spørgsmaal, som man altid kan tage under Overvejelse, og jeg skal ikke undlade til enhver Tid at have dette for Øje, idet jeg anerkender, at den omtalte Anstalt har svaret til Forventningerne og vistnok paa mange Punkter overtruffet Forventningerne. — Jeg gør endelig opmærksom paa, at som Bederlag for den Bevilling, der gives til Landbohøjskolen, bestemmes det i § 4, at „det Højskolen tilhørende, paa Københavns Grund Nord for Nordbanegaarden beliggende Jordstykke, stort ca. 8½ Tdr. Land, afgives til Finansministeriet for eventuelt at bortsalges til Fordel for Statskassen“. Det er et ret værdifuldt Jordstykke, her er Tale om; Affattelsen, som den nu bliver i Lovforslaget, kan maatte siges paa et væsentlig Punkt at være mindre korrekt. Thi en Del af dette Jordstykke, 1 eller 1½ Tdr. Land, jeg huffer ikke i Djebløkket hvor meget, skal gaa over til Statsbrug, i det nemlig det ny Provindsarkiv, der skal bygges ved København, skal opføres derpaa. Men det er for saa vidt ligegyldigt, som det jo altsaa bliver stillet til Raadighed for Staten, om man tager dette Areal eller køber et andet til høj Pris. Det nævnte Jordstykke er vurderet ret højt til ca. 400,000 Kr., og det er altsaa den Sum, der kommer til Afdrag paa Bevillingen til Bygninger